

4. Četvrti žalbeni razlog: nedostatak u obrazloženju u pogledu učinka umiješanosti uprave Društva na povećanje početnog iznosa novčane kazne

Opći sud ne objašnjava iz kojih je elemenata mogao zaključiti da umiješanost uprave društva Riva Fire S.p.A. u likvidaciji nije bila odlučujući čimbenik prilikom povećanja osnovnog iznosa novčane kazne. Da je Opći sud utvrdio da je multiplikator primijenjen na osnovni iznos novčane kazne izrečene društvu Riva Fire S.p.A. u likvidaciji izračunat, među ostalim, i na temelju umiješanosti uprave poduzetnika, trebao je poništiti Komisijinu odluku i stoga smanjiti iznos novčane kazne.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

⁽²⁾ Uredba Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članaka 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.).

Žalba koju je 24. veljače 2015. podnio Hansen & Rosenthal KG i H & R Wax Company Vertrieb GmbH protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 12. prosinca 2014. u predmetu T-544/08, Hansen & Rosenthal KG i H & R Wax Company Vertrieb GmbH protiv Europske komisije

(Predmet C-90/15 P)

(2015/C 146/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelji: Hansen & Rosenthal KG, H & R Wax Company Vertrieb GmbH (zastupnici: J. L. Schulte, M. Dallmann i K. M. Künstler, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ili djelomično ukine presudu Općeg suda od 12. prosinca 2014. u predmetu T-544/08, Hansen & Rosenthal KG i H&R Wax Company Vertrieb GmbH protiv Europske komisije;
- prema podacima koji su dostupni Sudu, u cijelosti ili djelomično poništi članke 1. i 2. Odluke Europske komisije od 1. listopada 2008. u predmetu COMP/39181 – Vosak za svijeće, u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
- ukine ili smanji novčanu kaznu prema članku 261. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje troškova kako ovog postupka tako i postupka pred Općim sudom;
- podredno, ukine presudu Općeg suda i predmet vrati Općem sudu na ponovno suđenje na temelju stajališta koja je zauzeo Sud; ukine ili smanji novčanu kaznu prema članku 261. UFEU-a; Komisiji naloži snošenje troškova kako ovog postupka tako i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji u prilog žalbi ističu ukupno pet žalbenih razloga:

Prvi žalbeni razlog odnosi se na navodnu povredu načela presumirane nedužnosti i prava na pravično suđenje. Žalitelji se protive stajalištu Općeg suda prema kojem Komisijinu odluku o novčanoj kazni treba *a priori* smatrati adekvatnom i indikativnom pa bi preispitivanje Komisijinog utvrđenja moglo dovesti do zaključka da je Komisijina odluka pogrešna samo ako bi žalitelji uspjeli to u potpunosti dokazati. To je prema mišljenju žalitelja protivno članku 48. stavku 1. Povelje u vezi s člankom 52. stavkom 3. Povelje i člankom 6. stavkom 2. EKLJP-a kao i članku 47. stavku 2. Povelje u vezi s člankom 52. stavkom 3. Povelje i člankom 6. stavkom 1. EKLJP-a.

U sklopu drugog žalbenog razloga žalitelji se pozivaju na pogrešnu primjenu članka 81. UEZ-a (sada: članak 101. UFEU-a). Opći sud je sukladno tomu u pobijanoj presudi pod zabranjene ograničavajuće sporazume prava tržišnog natjecanja podveo ponašanja koja ne odgovaraju propisanom činjeničnom opisu tih sporazuma. Opći sud je, nadalje, tako što pogrešno nije vodio računa o pravilima o teretu dokazivanja i ocjeni dokaza, navodne povrede žalitelja podveo pod članak 81. UEZ-a (sada: članak 101. UFEU-a). Opći sud je na taj način počinio nekoliko pogrešaka koje se tiču prava jer je došao do sadržajno pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, dokazuje je iskrivljeno prikazao, pravno ih pogrešno ocijenio te je povrijedio pretpostavku nedužnosti kao i načelo pravičnog sudskog postupka.

Kao treći žalbeni razlog, žalitelji ističu da je Opći sud povrijedio načelo zakonitosti kazne i načelo isključive nadležnosti zakonodavca u pogledu bitnih odluka (*Wesentlichkeitsvorbehalt*). Budući da Sud i Opći sud ustraju na stajalištu da je kod ograničenja od 10 % u skladu s člankom 23. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe br. 1/2003⁽¹⁾ riječ o apsolutnoj gornjoj granici novčanih kazni, a ne o indikativnoj gornjoj granici iznosa novčane kazne, u pravu Unije nisu propisane granice za odmjeravanje novčane kazne za povrede protiv članka 81. UEZ-a (sada: članak 101. UFEU-a). Zbog načela isključive nadležnosti zakonodavca u pogledu bitnih odluka, jedino zakonodavac može propisati granice novčanih kazni te ga u tome Komisija ne može zamijeniti.

Kao četvrti žalbeni razlog, žalitelji se pozivaju na daljnje navodne povrede protiv načela zakonitosti kazni i zabrane povratnog djelovanja. Žalitelji prigovaraju da bez propisanih granica novčanih kazni ni Opći sud ne može pravilno odrediti novčanu kaznu. Žalitelji nadalje smatraju da je Opći sud, zato što je samo provjerio je li se Komisija pridržavala vlastitih Smjernica, propustio primijeniti vlastitu slobodnu ocjenu te je tako počinio povredu članka 31. Uredbe br. 1/2003. Na kraju, žalitelji ističu da je povrijeđena zabrana povratnog djelovanja jer je Opći sud potvrdio primjenu Smjernica za utvrđivanje novčanih kazni iz 2006. na činjenično stanje koje je bilo potpuno ostvareno još 2005.

Kao peti i posljednji žalbeni razlog, žalitelji ističu povrede načela proporcionalnosti. S tim u svezi, Opći sud je navodno povrijedio članak 49. stavak 3. Povelje tako što je žaliteljima odredio koeficijent od 17 % za težinu povrede kao i za preventivnu „ulaznu pristojbu”. S druge strane, Opći sud je na temelju pogreške koja se tiče prava u vezi s kvalifikacijom postupanja žalitelja kao povrede članka 81. stavka 1. UEZ-a (sada: članak 101. stavak 1. UFEU-a) došao do pogrešnog zaključka u pogledu trajanja navodne povrede tog propisa.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. veljače 2015. uputio *Gerechthof Amsterdam* (Nizozemska)
– *Kawasaki Motors Europe NV* protiv *Inspecteur van de Belastingdienst/Douane***

(Predmet C-91/15)

(2015/C 146/33)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechthof Amsterdam